

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

249. An vivæ vocis oracula regularibus concessa regularibus sint hodie
sublata? Ex p. 9. tr. 7. & Misc. 2. r. 61.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

oráculos, y estos no lo están solo por esse camino, sino por Bullas de los Sumos Pontífices, (como dicho es,) luego no están reuocados, almenos en el fuero de la conciencia, porque siendo esta concessión en general, y en especial de todos, y de cada vno de los privilegios de los Regulares, o sean concedidos por Bullas, o por vna voz oráculos, però sin nombrar en particular a alguno, no se admite en el fuero exterior para comprouar qualquiera de los privilegios hechos por vna voz oráculos: y porque de la concessión hecha a los Padres de la Compañia, por nuestro Santissimo Padre Urbano Octauo, que refiere Portel y nos otros referiremos abaxo en el numero siguiente, no consta por algunas letras autenticas, sino solo por vna simple certificación de los mismos Padres de la Compañia de Iesus, la qual no basta, ni sería admitida para el fuero de la conciencia, y estando en el, es verdadera y firme nuestra sententia.

2. Y se confirma, porque nuestro Santissimo Padre Urbano Octauo concedió a los Padres de la Compañia de Iesus, el año de 1624. a 19. de Abril, todos los privilegios vna voz oráculo, despues de la general reuocación hecha por Gregorio Dezimoquinto en la Bula que empieza, Romanus Pontifex in specula, dada en Roma a dos de Julio del año de 1622. y lo concedió sin alguna clausula exclusiua de las demas Religiones por lo qual todos los que participan, como nos otros, de los privilegios de la Compañia de Iesus, gozan de esta concessión; la qual restifica auer visto firmada el Padre Fray Lorenzo Portel en la vltima pagina del dicho libro, que está a fol. 909. y 910. y aunque despues acá Urbano Octauo en la Bula que empieza: Alias felicit recordationis dada en Roma a 20. de Diciembre de 1631. reuocó todos los oráculos vna voz, però en la dicha Bula solo reuocó los concedidos a instancia de Reyes, y Emperadores, o Principes, o autorizados por Cardinales, dexando en el mismo estado la primera reuocación de Gregorio Dezimoquinto, por la qual vale la concessión hecha despues a los Padres de la Compañia, y se está en su vigor, porque Urbano Octauo no inouó nada acerca de los demas vna voz oráculos fuera de los dichos: ni basta dezir contra esto, que si reuocó los, que tenían mas fuerça, a fortiori quiso reuocar los demas, porque la reuocación de los privilegios es odiosa, y no tiene lugar, sino en los casos expresos en la ley del Pontefice, porque las cosas odiosas, sunt stricti iuris, y en ellas no se haçe extensión alguna, y antes se deve restringir, que ampliar. Hac omnia P. Leander: qui tamen postea subdit, hac esse admittenda, nisi stylus Curie Romanae sit in contrarium.

3. Sed absolutè negatiuam sententiam, me citato nouissime docet Ioseph Rocafull, in Praxi Theolog. moral. to. 2. p. 3. l. 7. c. 6. n. 44. vbi sic asserit. [Portel de vna voz oraculis a Pontificibus redditus, que olim sæpè allegabantur, præter Bullas, & Motus proprios Pontificios, nihil dicendum videtur: quoniam Urbanus VIII. nouissime in Bulla edita die 20. Decembris, 1631. sustulit omnia vna voz oracula, Cæperat quidem id facere Gregorius XV. sub die 2. Iulij, 1622. Sed quædam tum excipiebat. Urbanus tamen VIII. omnia simul, & semel sustulit, & cum clarè loquatur Pontifex, mirandū est, quod Lezana, & Laurentius de Peyrinis adhuc contendunt, Urbanum non omnia sustulisse.] Ita ille: cui etiam addi potest Pater Quintanaduernas in Theolog. moral. tom. 1. tract. 9. singul. 3. num. 5.

4. Sed his non obstantibus, non deseram adnotare, Pater Gordonum in consil. Regul. tom. 1. res. 37. & tom. 2. res. 54. & 238. docere, in Bullis Gregorij XV. & Urbani VIII. non fuisse sublata vna voz oracula purè fauorabilia, & quæ nulli nocent, & præiudicialia sunt. Adi illum, & cogita. Sicut etiam de alijs doctri-

nis, quas adducit nouissime Pater Pellizzarius in Annual. Regul. tom. 2. tit. 8. c. 1. sect. 5. n. 30. & seqq. cum esse videantur contra stylū, & praxim Romanæ Curie.

RESOL. CCXLIX.

An vna voz oracula Regularibus concessa hodie, non obstante Bulla Urbani VIII. & Greg. XV. ad hoc nunc reuocata consentantur: Ex p. 1. o. tit. 14. & Mil. 4. Ref. 26. alias 24.

§. 1. **Q**uæstio est nimis lubrica, & ego alibi assero, quos Doctores adduxi, qui illam pertractabant: nunc autem per extensum apponam quid de tota hac difficultate sentiat P. Vidal in Arca Theologiae Moral. ralis tit. de Iurisdictione, Inquis. 4. num. 15. & seqq. Sic itaque asserit. Obicitur, hoc Priuilegium Sixti IV. fuisse concessum tantum vna voz oráculo, authenticum tamen ab aliquo Eminentiſſimo Cardinali, & ipsius manu firmato, vt habetur in Bullario Emman. Roder. tom. 1. fol. 127. in fine Bullar. Sixti IV. n. 11. & in cons. pend. prin. Min. Capuccini tit. Benedicere Ecclesiastica, n. 4. vbi ponitur. O magnum, quod significat hoc vna voz oraculum esse authenticum, scilicet verò quædam ponitur, o paruum, quia tunc significat illud Priuilegium non esse authenticum ab aliquo Eminentiſſimo Cardinali. Ita Pater Peregrinus in principio Compendij de nouo editi nostrorum Priuilegiorum, verb. Inuolutum p. 1. in fine, sed per Constitutionem Urbani VIII. editam die 20. Decembris 1631. quæ incipit, Alias felicit recordat, &c. reuocantur, & annullantur omnes concessiones vna voz oraculo: siue sit authenticum, siue non: ergo cum huiusmodi Priuilegium Sixti IV. sit tantum vna voz oraculo, videtur hic & nunc derogatum, & reuocatum, sicut cætera omnia alia familia, quibus valde, & licite Regulares priuilegiati vt non possunt: ergo falsum conclusio.

2. Respondetur primo admissa maiori, negatur minor, quæ absolute, & simpliciter non est vera: Nam Priuilegia concessa Regularibus per vna voz oracula, & posita in libro authentico tantam vim, & efficaciam habent, ac si scripta Bulla concederentur. Hæc specialiter concessit Leo X. Fratribus Minoribus, vt videtur in Bullario Roder. tom. 1. fol. 317. n. 4. vbi Summus Pontifex vult, & intendit vna voz oracula non esse minoris efficaciam, & valoris, quàm si per Bullam, aut Breue ad perpetuam rei memoriam essent concessa: ergo cum oracula vna voz habeant eandem vim ac alie Constitutiones Papales, sequitur, quod si istæ non reuocantur per constitutionem Urbani VIII. neque etiam illa, tum quia vbi militat eadem, vel æquivalens ratio, ibi etiam militat eadem iuris dispositio. I. Illud ff. ad l. Aquiliam, cum similibus. tum quia quod Priuilegium disponit in vno ex correlatiuis, extenditur similiter ad aliud correlatiuum, tum etiam quia Priuilegia fauorabilia, præsertim concessa toti Religioni, que tangunt solum iura concedentium, sunt amplianda, & late interpretanda, vt notat Innocentius in c. Dilecti de donat. ergo è contrario horum Priuilegiorum reuocatio ista, & rigoroso modo est intelligenda: Ideo, &c. Respondetur secundò, quod vna voz oracula posita in authentico libro, & confirmata à Summis Pontificibus per authenticam Bullam, & ex certa scientia, ac ex plenitudine potestatis desinunt esse per vna voz oracula concessa, sed desinunt concessionem per nouas Pontificum Constitutiones, & ideo hic, & nunc non videtur reuocari per dictam Constitutionem Urbani VIII. Consequens erit certum, dum probatur antecessens. Probatur ergo, Primò, ita sentit, & asserit expressè doctissimus Laurentius de Peyrinis in Prinsil. Minim. tom. 3. cap. 12. consil. 18. alias 26. Videret

Vrbani VIII. in Scholis, num. 1. sed, cum autoritas in tantum vius Doctoris pij, & Religiosi reddat opinionem probabilem, & tutam in conscientia, vt alibi dixi cum D. Thoma, & pluribus aliis Doctoribus, ita etiam erit probabilis, & tuta in conscientia hæc opinio doctissimi Laurentij, quam sequi, videntur Lezana in Summ. Q. Q. Regul. tom. 1. cap. 3. num. 21. & Diana in 5. part. tract. 14. resol. 17. ergo, &c. Secundo

probat. Confirmatio Priuilegiorum, in qua Summus Pontifex dicit se confirmare ex certa scientia, vel ex plenitudine potestatis, vel non obstante lege in contrarium, habet vim nouæ concessionis talium Priuilegiorum. Ita Gloss. in cap. Quia diuersitatem, cap. Tenens, de transact. & cap. 2. de pactis, vt affirmant Card. Tusch. verb. Confirmatio ex certa scientia Portel. de Dub. Reg. tit. Priuilegij confirmat. n. 29. Suarez, lib. 8. de legib. cap. 18. num. 12. Layman lib. 1. tract. 4. cap. 23. num. 16. quest. 4. & alij quam plures. Ratio est, quia aliquod nouum ius creat hæc confirmatio ex certa scientia, & vim habet reddendi actum de inualido validum, & illud nullum confirmandi, sed omnia viuz vocis oracula ante Pium V. & ante Gregorium VIII. fuerunt ab his Pontificibus confirmata, ex certa scientia per Bullas authenticas; ergo vim habent nouæ concessionis; ergo non sunt annullata, & reuocata per dictam Constitutionem Vrbani VIII. Maior est certa: Minor similiter videtur certa, vt patet ex Compendio Priuilegiorum Regularium: ergo etiam prima consequentia erit certa: Secunda verò probatur, quia cum viuz vocis Oracula confirmata per particulares Constitutiones ex certa scientia, habeant vim nouæ concessionis, iam amittunt esse viuz vocis oracula, & sunt, vt concessa propriè, & specialiter: per nouas horum Pontificum Constitutiones, & idè cadere non videntur sub ista reuocatione. Tertio probatur: Priuilegia, quæ Apostolica auctoritate sæpe sæpius confirmantur maius robur, & firmitatem acquirunt, vt ait Paulus V. in confirmatione Priuilegiorum Minoritarū anno Domini 1609. Item, vt iurista dicunt, Priuilegium, seu Beneficium Principis debet esse immobile: ergo, cum totum id affirmari possit de viuz vocis oraculo confirmato ex certa scientia, signum habetur, quod maneat in suo pristino vigore & vtu licito. Quarto probatur: Priuilegia confirmata ex certa scientia significant Summum Pontificem plenam illorum cognitionem habuisse post exquisitum examen & diligentem inquisitionem: ergo omnia distributiue; & sigillatim vim habent, ac si solam per istas confirmantes Constitutiones essent concessa: ergo clarè patet, omnia acquirere suum ius, & efficaciam per virtutem harum Constitutionum: ergo non reuocantur per dictam Constitutionem Vrbani VIII.

3. Confirmator Primò; Priuilegia inserta in corpore iuris, reputantur ius commune, sed viuz vocis oracula confirmata ex certa scientia per authenticam Bullam, videntur inserta in corpore iuris: ergo reputantur ius commune; sed istud non annullatur per Constitutionem Vrbani VIII. vt per se patet: ergo neque etiam illa. Confirmatur secundo: Regulares cuiusvis Religionis vtuntur, & gaudent vicissim Priuilegiis concessis alijs Religionibus, siue ad instar siue æquè principaliter per participationem, & communicationem habitam ex vi, & virtute Pontificiæ Constitutionis, quæ tribuit idem ius, ac si specialiter singulis Religionibus sigillatim omnia hæc Priuilegia concessa fuissent per authenticam Bullam: ergo à pari hoc idem videtur affirmandum de oraculis viuz vocis: quæ per confirmationem ex certa scientia acquirunt idem ius, & vim Priuilegiorum; quæ sunt concessa per authenticam Constitutionem; igitur, cum hæc non annullentur per Constitutionem

Vrbani VIII. neque etiam illa, vt intelligenti patet. Sciendum tandem est omnia Priuilegia nostræ Religionis fuisse motu proprio & ex certa scientia confirmata à pluribus Summis Pontificibus, præsertim à Paulo V. die 4. Aprilis 1612. qui expressè, & specialiter confirmauit omnia viuz vocis oracula, & etiam à Gregorio XV. die 16. Octobris 1621. qui non solum motu proprio, & ex certa scientia confirmauit omnia nostra Priuilegia, sed etiam omnia innouauit his verbis (Eaque omnia, & singula Priuilegia innouamus, ac de nouo etiam concedimus:) ergo cum confirmatio Priuilegiorum ex certa scientia sit noua gratia, & nouum Priuilegium, clarè infertur hic, & nunc viuz vocis oracula concessa ante Gregorium XV. habere ius, & vim, vt concessa per nouas Constitutiones Summorum Pontificum confirmantes omnia hæc Priuilegia: ergo nullo modo videntur reuocata per Constitutionem Vrbani VIII. ac adeò Priuilegium Sixti I V. hic, & nunc esse in suo robore, pristinoque vigore & efficacia, sicuti sunt cætera alia Priuilegia concessa per Bullam authenticam.

4. Dices: ergo frustratoria est hæc Constitutio Vrbani VIII. Respondetur, nos non id affirmare, sed tantum dicere, & probare viuz vocis oracula concessa vsque ad Gregorium XV. per dictam Constitutionem non reuocari, nec annullari: forsitan annullantur illa concessa ab eodem Vrbano VIII. & idè eius Constitutio non erit frustratoria. Insuper forsitan erunt annullata i la viuz vocis oracula non posita in libro authentico neque confirmata à Summis Pontificibus: Idè, &c. Et hæc omnia docet Vidal vbi supra.

5. Etego in sui fauorem adducam etiam alium Auctorem, & is est Samuelius Dominicanus in Praxi de Sepulturis, Præluo 3. Appendicis, num. 1. & seqq. vbi firmat duas conclusiones: Prima, quod omnia viuz vocis oracula ante Pium V. emanata in fauorem Regularium, tunc ab ipsius Papæ Pij V. tempore, vsque modò non sunt amplius oracula, sed facta sunt Priuilegia bullata, sicut cætera alia Papalia Indulta, & Priuilegia. Et probat hoc ex varijs Bullis Pontificiis. Deinde ponit aliam Conclusionem, Præluo 4. num. 1. nempe, quod omnia viuz vocis oracula, concessionès ac Indulta Regularibus quaesita per supplicationem S. R. E. Cardinalium, & eorundem propria manu firmata, nullatenus sunt à Gregorio XV. abrogata, nec ab Vrbano VIII. sed in suo pristino statu, & valore adhuc permanent, & in sua viridi obseruantia perseuerant. Constat hæc nostra propositio, ex verbis eiusdem Gregorij XV. Bullæ exordientis, Romanus Pontifex die 2. Iulij 1622. editæ, & est registrata tom. 4. Bullarj fol. 132. §. 2. vbi hæc habentur verba: Firmis tamen, & in suo robore permanentibus omnibus Indulgentiis, & alijs concessionibus prædictis viuz vocis oraculo S. R. E. Cardinalium, ad ipsorum, vel aliorum quorumcumque fauorem, propria manu S. R. E. Cardinalium firmatis pro ipsi vel alijs factis, & de quibus idem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt. Bulla verò Vrbani VIII. exordiens: Concesso nobis, &c. data in lucem die 5. Maij 1629. registrata tom. 4. Bullarj fol. 429. non tractat de oraculis sed de quibusdam clausulis, quibus in literis vtébantur nonnulli Religiosi ad Indias proficiscentes, & in fauorem Regularium condita est & nihil ad rem nostram facit, vt videre est in ipsa Bulla. Consolò hæc posuimus propositionem in præsentia, ob nonnullos, has duorum Pontificum Bullas nescientes, quas nunquam legerunt, neque viderunt, vt ob id falsa loquantur contra Regularium oracula. Hæc Samuelius.

6. Et tandem non deseram hic apponere verba Hieronymi Garcias in *Politica Regulari tom. 1. tract. 8. diff. 1. dub. 6. num. 6.* vbi sic ait: *Pregunda Leandro de Murcia, quest. 10. Selecta, sobre el cap. 6. de la Regla de San Francisco, si estan reuocados los Privilegios de los Regulares, que son vna vocis oraculos; y responde, que se puede usar dellos in foro conscientia, porque estos privilegios estan insertos en otros privilegios; que no son vna vocis oraculos, por las concessiones generales, de quouis modo concessa, & concedenda. Y trae vn privilegio de Urbano VIII. del año 1624. en que no limita oraculos en favor de la Compania. Ni obsta dezir, que despues Urbano VIII. despacho otra Bula, que fue el año 1631. en que reuoca los vna vocis oraculos, porque en esta Bula solo reuoca los concedidos a instancia de Emperadores, & Principes, & autorizados por Cardenales, pero no habla de los que reuoca Gregorio XV. y assi aquellos fuerça tienen. Ita ille.*

7. Sed his non obstantibus, contrariae sententiae adhaereo, quam tuetur doctus & amicissimus Quintanadueñas, in *Theol. Mor. tom. 1. tract. 9. singul. 3. num. 1. & seqq.* vbi ita asserit: *Concessiones praedictae, Martini V. Innocentij VIII. Leonis X. probabiliter creduntur, fuisse tantummodò vnae vocis oracula; siquidem Bullae, siue Indulta eorum non producantur ab eis, qui diligenter Priuilegia Mendicantium collegerunt vt de Priuilegio Leonis X. notat Henriquez, & de aliis Corduba cum Doctore Ortiz, in addit. ad collect. verb. Dispens. §. 17. idèd vt ita facta reuocata esse dicendum est, & similiter oraculum Pij V. Vnde ex vi harum concessionum tutum non est vt hoc Priuilegio, cum Gregorius XV. Bulla, quae incipit, *Romanus Pontifex*, edita Romae 2. Iulij anno 1622. sic oracula. 1. reuocauerit, omnia, & singula Indulta. Facultates, & Priuilegia, gratias & concessiones quascumque spirituales, & temporales, tam ad fauorem interius, quam ad exterius spectantes, ac tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus à Sede Apostolica: quae tamen vnae vocis oracula hactenus quandocumque, & qualitercumque, ex quauis etiam de necessitate exprimenda causa, quibusuis Collegiis, Capitulis, Ordinibus tam Mendicantium quam non Mendicantium, Societatibus, etiam Societati Iesu, ac Congregationibus quibuslibet siue eorum & earum respectiue, Praepositis, Decanis, Magistris, Ministris, Praelatis, Prioribus, Rectoribus, Generalibus, vel Prouincialibus, quocumque nomine nuncupatis Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi praedictae immediatè subiectis, cuiuscumque dignitatis, praerogatiuae, aut quouis priuilegio munitis; non tamen ad supplicationem Regum concessis, in iis videlicet quae nunc sunt sortita effectum, tenore praesentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, &c. Et §. 2. addit, Firmis tamen, & in suo robore permanentibus S. R. E. Cardinalium manu firmatis pro ipsiis, vel aliis factis, & de quibus idem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis praebuerunt. Et postea §. 5. apponitur clausula communis: *Non obstantibus.* Affertur haec Bulla à Laetio Cherubino, tom. 4. Bull. fol. 131. pro 27. huius Pontificis. Sed Sanctissimus D. N. Urbanus VIII. sua Bulla, quae incipit: *Alias felix*, edita Romae 20. Decembris 1631. reuocat omnia vnae vocis oracula etiam si sint testimonio, sigillo, & subscriptione cuiuscumque Cardinalis munita, & ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principum concessa. Aduertendum est, quod Gregorius XIII. Bulla, quae incipit: *Ex benigna sedis*, &c. edita Romae anno 1575. & Paulus V. Priuilegia omnia Minorum confirmant, & in-*

nouarunt, vt testatur Hieronymus Rodriguez *QQ. Reg. resol. 77.* Vnde probabile existimant Lezana *QQ. Reg. cap. 3. num. 21.* Peyrinus, tom. 3. cap. 12. cap. 18. & alij, oracula facta ante hos Pontifices, vt potè per has Bullas confirmata, & innouata, seu de nouo concessa, non esse reuocata per Bullas Gregorij XV. & Urbani VIII. ac ex consequenti nec priuilegium ad hanc dispensationem reuocatum existimarent. Sed doctrina haec non contemnendas difficultates continet quocirca deferenda est. Nec vniquam ego eam admisi; in meo enim libello duarum hebdomadarum, c. 16. n. 12. non ex mea, sed ex Lezana, & Peyrinientia sum locutus, quam nullo modo approbo, sed Quintanadueñas, & ego, non enim fulciscende sumus à nobis Tragediae in damnum Religionis, sed in huius materis calamum, & ingenium coartare debemus. Vide etiam Eminen. Dominum meum Cardinalem de Lugo in suis nouissimis & doctissimis *Responsionibus Moralibus lib. 4. dub. 33. n. 2.*

RESOL. CCL.

An vnae vocis Oracula Regularibus concessa hodie sint ablata, & extincta: Ex part. 1. tractat. 6. & Misc. 6. Ref. 45.

§. 1. **N**on minus est practicabilis, ac etiam periculosa praesens difficultas, quam fuit altera in superiori resolutione tractata, & quidem negatiuae sententiae adhaerent plures Doctores, aliter sentientes per Bullam Urbani VIII. hodie non esse reuocata oracula vnae vocis, confirmata per Bullas sub generali nomine quorumcumque priuilegiorum, vel etiam sub expresso nomine oraculorum. Probatur haec opinio, quia confirmatio, vel innouatio priuilegiorum ex certa scientia seu motu proprio facta, vim habet nouae concessionis, quae iam habetur per Bullas. Ergo quae prius erant vnae vocis oracula, iam sunt priuilegia concessa per tales Bullas Pontificis confirmantis concessionis prius factas sine Bulla, & subinde talia priuilegia non comprehenduntur sub reuocatione oraculorum vnae vocis. Vnde colligunt praedicti Doctores omnia priuilegia concessa Religionibus vnae vocis oraculo ante Pium V. & Gregorium XIII. vel ante Clementem VIII. & Paulum V. habere iam vim priuilegij bullati, nam hi Pontifices ex certa scientia confirmant omnia priuilegia, gratias, & facultates Regularibus concessas quomodolibet, etiam vnae vocis oraculo. Quare iam omnia oracula praecedentia facta sunt priuilegia bullata, & proinde non comprehenduntur sub reuocatione oraculorum vnae vocis. Patet vero priuilegia Religionum confirmata fuisse sapientius à variis summis Pontificibus per bullas authenticas motu proprio, ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, ac interdum exprimere priuilegia, gratias, immunitates, etiam vnae vocis oracula, & concessa. Plures enim Bullas habet Manuel in suo Bullario, multas annot Hieron. Rodriq. *sup. num. 7. & 8.* feligam aliquas ad rem nostram. Pius V. anno 1567. die 16. Maij. Confirmat ex certa scientia Mendicantium omnia priuilegia etiam vnae vocis oraculo concessa. Eisdem ferè verbis, confirmant priuilegia Minorum Gregor. XIII. die 1. Maij anno 1575. Sixtus V. die 3. Octobris anno 1587. Clemens VIII. die 20. Decembris anno 1597. sic inquit; *Omnia, & singula priuilegia, immunitates &c. in genere vel in specie etiam per solam signaturam, etiam vnae vocis oraculo, aut aliàs sub quacumque forma, & expressione verborum concessa, & in eis contenta illorum con-*